

[Mariann Fischer Boel]

ringe erstatning for de nævnte forringelser i medfør af skattereformen.

Hvis vi først ser på virksomhedsordningen, er det positivt, at den tvungne kapitalafkastberegning fremover kan indgå i opsparingsordningen. Men problemet opstår altså, når pengene hæves og betragtes som indkomst, fordi de vil blive pålagt en bruttoskat. Kapitalafkast, der ikke opspares, beskattes som kapitalindkomst og er ikke pålagt bruttoskat, og på den måde lægger man rent faktisk en ekstra skat på opsparingen, og det vil efter vores mening betyde, at forslaget slet ikke vil få den ønskede effekt.

Hvis vi prøver at kigge på kapitalafkastordningen, gives der mulighed for, at man kan opspare 25 pct. af den personlige indkomst, og det er jo i og for sig meget godt. Men man skal først betale 34 pct. i acontoskat, mens resten af beløbet skal indsættes på en spærret konto, og det er helt klart, at dette bindingskrav vil give store problemer. Det vil reelt betyde, at en erhvervsdrivende, som jo sædvanligvis har en kassekredit, kan se, at han typisk skal betale mellem 10 og 15 pct. i rente på kassekrediten, mens hans penge i investeringsfondshenlæggelsen, der er bundet på en anden konto, måske giver 5 eller 6 pct. Det er da et spring i forrentningen, der er til at forstå, og det er i hvert fald en overordentlig dårlig forretning.

Indskuddet kan heller ikke bruges som sikkerhedsstillelse, og det mener vi også er en stor svaghed ved forslaget; man kunne måske bruge kontoen som sikkerhed for sin kassekredit, men det bliver ikke muligt med det her forslag. Det er, ligesom vi fornemmer, at sikringen af skattevæsenets krav går forud for en effektiv udnyttelse af forslaget.

Jeg vil dog slutte af med at nævne en positiv ting i ordningen, nemlig at man kan medregne 30.000 kr. af kapitalafkastet i den personlige indkomst til indskud på en kapitalpensionsordning.

Dette lovforslag om konjunkturudligning ser ikke ud, som det ville have gjort, hvis Venstre havde lavet det; men trods alt, hr. skatteminister, er det et skridt i den rigtige retning, og fra Venstres side vil vi arbejde positivt i udvalget.

Jens Thoft (SF):

Lovforslaget skaber jo først og fremmest

konjunkturudligning for erhvervsdrivende, som ikke benytter virksomhedsordningen, og efter min mening er der tale om tilladelse til rendyrket skatteudskydelse i op til 10 år. Spørg enhver lønmodtager, om han ikke gerne vil nøjes med at betale 34 pct. i skat og vente indtil 10 år med at betale resten; det er naturligvis fordelagtigt. I øvrigt har de erhvervsdrivende allerede som følge af skattereformerne i 1986 og her i 1993 fået skamløst store skattelettelser, og SF er ikke indstillet på at give endnu flere.

I øvrigt har forslaget fortrinsvis betydning for erhvervsdrivende, som enten har vedvarende store indkomster eller generelt store indkomster bortset fra et enkelt år med lav indkomst. Den lille cykelsmed, den lille kioskejer, den lille købmand bliver overhovedet ikke hjulpet med forslaget, overhovedet ikke. Der er slet ikke nogen støtte til den gruppe. De betaler jo i forvejen kun den laveste trækprocent og kan alligevel dårligt nok leve af deres indkomst.

Jeg mener, at lovforslaget er udtryk for, at der gives større skattelettelser, jo mere man tjener – altså det omvendte Lukasprincip – og man forøger fordelene for de erhvervsdrivende, der går ind i virksomhedsordningen og kan lade kapitalafkastet forblive i virksomheden. Jeg kan ikke se andet, end at den tidligere ordning, hvor kapitalafkastet skulle hæves og skulle beskattes med op til 58-59 pct., er væsentlig mere retfærdig end den nuværende ordning, hvor man kan slippe med 34 pct. i skat og skubbe resten af skatten foran sig ud i en uendelig fremtid.

Jeg ved godt, at så kommer nogle politikere altid og siger, at den skal jo betales på et eller andet tidspunkt; men det passer jo ikke. I de 10 år, jeg har været folketingsmedlem, har jeg oplevet, hvorledes vi har rakt erhvervslivet den ene krykkestok efter den anden, for når skatten skulle betales, var pengene der ikke, og så kunne vi ikke sikre generationsskiftet – og en vis herre og hans pumpestok. Så snakken om, at skattebetalingen bare udskydes, og at den under alle omstændigheder skal betales, holder ikke vand, og så skal ingen i øvrigt være i tvivl om, at det har en væsentlig betydning for renteindtægterne, at man kan udskyde skatten.

Hvad er i øvrigt den saglige begrundelse for, at det specielt er de erhvervsdrivende, som har behov for udligning? Hvad med kunstnere?